

Sygnatura akt VIII C 1261/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa S. K. im. (...) z siedzibą w G.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz strony powodowej S. K. im. (...) z siedzibą w G. kwotę 6.397,59 zł (sześć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy), rozkładając jej płatność na 36 rat płatnych w terminie do 15-go dnia miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się wyroku, ustalając wysokość pierwszej raty na kwotę

55,99 zł, wysokość rat od drugiej do trzydziestej piątej na kwotę po 180 zł a wysokość raty trzydziestej szóstej na kwotę 221,60 zł, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek spośród rat od pierwszej do trzydziestej trzeciej;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygnatura akt VIII C 1261/15

\$%\$ (...)

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie strona powodowa S. K. im. (...) z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 5.815,99 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 27 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty, nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym 73 zł opłaty od pozwu, 1.200 zł kosztów zastępstwa procesowego i 0,73 zł opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

Uzasadniając żądanie wskazała, że strony łączyła umowa pożyczki kwoty 5.000 zł z dnia 20 czerwca 2014 r. i w związku z niewywiązywaniem się przez pozwanego z obowiązku spłaty pożyczki, strona powodowa naliczyła karne odsetki, których wysokość jest ustalana w uchwałach zarządu SKO-K, przy czym od 2006 r. wysokość tych odsetek odpowiada czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym. Koszty upomnień i windykacji ustaliła strona powodowa na podstawie uchwały ustanawiającej stawki opłat za wezwania, przy czym twierdziła, że pożyczkobiorca przy zawarciu umowy pożyczki potwierdził zapoznanie się z wysokością tych kosztów. Strona powodowa podniosła, że koszty windykacji wynikają z regulaminu SKO-K, stanowiącego część

umowy. Powódka twierdziła, że pozwany nie regulował rat pożyczki, stąd umowa została wypowiedziana w sposób zgodny z art. 14 ustawy o kredycie konsumenckim, co skutkowało wymagalnością całości roszczeń z dniem 22 lutego 2015 r. Wypowiedzenie było poprzedzone wezwaniem do dobrowolnego uregulowania zaległości, wysłanym na adres pożyczkobiorcy wskazany przy zawarciu umowy pożyczki. Strona powodowa twierdziła, że w skład należności dochodzonych pozwem wchodziły: 4.771,72 zł kapitału pożyczki, odsetek karnych do dnia wniesienia pozwu, w tym wynikających z zaległości w spłacie rat pożyczki oraz naliczonych od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności. Wskazała, że suma odsetek wynosiła na dzień wniesienia pozwu 1.044,27 zł.

W dniu 7 maja 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 783351/15).

Pozwany zaskarżył to orzeczenie. Podniósł, że od kilkunastu lat jest członkiem S. K.im. (...)o dobrej historii spłat. Podniósł, że w lipcu 2014 r., po zawarciu umowy pożyczki, wystąpiły u niego nieoczekiwane problemy zdrowotne, w tym zapalenie płuc, silna anemia, przetaczanie krwi i obustronna utrata wzroku. Pobyty w szpitalach, koszty leczenia spowodowały zaprzestanie spłacania zobowiązań przez pozwanego. Pozwany podniósł, że jest 87-letnim emerytem i zadeklarował spłatę zobowiązania. Wniósł o nieobciążanie go karami i kosztami sądowymi.

W odpowiedzi na sprzeciw strona pozwana podtrzymała żądanie i wnioski pozwu. Wskazała, że uwzględnienie sytuacji życiowej pozwanego może nastąpić na etapie po uzyskaniu tytułu wykonawczego w postaci orzeczenia sądowego, w tym w drodze restrukturyzacji zadłużenia. Wniosła o nieuwzględnianie wniosku o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, podnosząc, że wyłącznie sytuacja materialna pozwanego nie uzasadnia zastosowania art. 102 k.p.c. przy braku podstaw związanych z samym przebiegiem procesu, takich jak niewłaściwe prowadzenie procesu przez stronę powodową bądź niesumienne postępowanie przed procesem.

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016 r. pełnomocnik pozwanego wnosila o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty i o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Do okoliczności bezspornych pomiędzy stronami należały: fakt zawarcia pomiędzy stronami umowy pożyczki z dnia 20 czerwca 2014 r. na kwotę 5.000 zł, jak też, że pozwany w dniu złożenia pozwu pozostawał w opóźnieniu w płatności sumy 5.815,99 zł, stanowiącej kapitał pożyczki powiększony o odsetki naliczone do dnia 27 kwietnia 2015 r. i w toku procesu zadłużenie to nie zmalało. Bezsporne także pozostawało, że w umowie pożyczki strony określiły, iż roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego miała wynosić czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Ponadto Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany ma obecnie lat 88, utrzymuje się z renty w kwocie netto 2006 zł, nie ma innych osób na utrzymaniu, pozostaje w gospodarstwie domowym z żoną otrzymującą emeryturę w kwocie ok. 1.700 zł, przy czym z emerytury tej potrącają się kwoty po ok. 500 zł miesięcznie, tytułem spłaty kredytu zaciągniętego przez żonę powoda na pomoc dla bezrobotnych dzieci. Pozwany zaś spłaca pożyczki w kwotach po 180 zł i po 90 zł miesięcznie. Pozwany z żoną uiszczają nadto opłaty 750 zł miesięcznie zamieszkanie, ok. 160 zł za energię elektryczną i gazową. Wraz z pozwanym i jego żoną w gospodarstwie domowym pozostaje córka w wieku 40 lat, która utrzymuje się z pracy dorywczej. Syn pozwanego utrzymuje się z prac dorywczych, jest zadłużony, zaprzestał działalności gospodarczej z uwagi na chorobę nowotworową żony. Trzecie dziecko pozwanego – córka w wieku 46 lat mieszka w M. i jest objęta wyrokiem eksmisyjnym. Pozwany choruje na tarczycę, przewlekłą niewydolność krążenia, jest obustronnie pozbawiony wzroku, przeżył zawał serca. Nie stać go na wykupienie wszystkich zalecanych leków.

Strona powodowa przysłała pozwanemu w toku procesu pismo z propozycją spłaty kwoty objętej pozwem na raty w ciągu trzech lat.

Dowód: - przesłuchanie pozwanego w dniu 20.04.2016 r. – k. 90-91

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem stron był w niniejszej sprawie fakt, że pozwany zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki oraz że opóźniał się z jej płatnością, jak również, że nie spłacił dochodzonej pozwem a należnej kwoty. Poza sporem stron pozostawała także kwestia wysokości zadłużenia względem strony powodowej oraz fakt skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu przez stronę pozwaną.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do rozważenia możliwości zastosowania przepisów art. 320 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c.

W ocenie Sądu, zastosowanie obu tych norm znajduje uzasadnienie w ustalonych okolicznościach sprawy. Sytuacja życiowa pozwanego nie była kwestionowana przez stronę powodową, zaś okoliczności podawane przez pozwanego w toku przesłuchania znajdowały potwierdzenie w załączonej do akt sprawy dokumentacji. W szczególności Sąd uwzględnił, że sytuacja życiowa pozwanego jest szczególnie trudna, co dotyczy głównie jego podeszłego wieku i złego stanu zdrowia, który w sposób nieoczekiwany drastycznie pogorszył się już po zawarciu umowy pożyczki. Pozwany wówczas utracił wzrok, jak też przeżył zapalenie płuc, silną anemię, przetaczanie krwi. Pobyty w szpitalach i związane z tym koszty leczenia, niemożliwe do przewidzenia w chwili zawierania umowy pożyczki, były główną i niezawinioną przez samego pozwanego przyczyną zaprzestania spłaty zobowiązań z tytułu tej umowy. Nadto podkreślić należy, że strona pozwana w toku procesu, lecz w piśmie pozaprocessowym, wyraziła zgodę na rozłożenie zadłużenia na raty spłacane w przeciągu trzech lat. Sąd taki właśnie okres spłaty zadłużenia zaaprobował, rozkładając płatność zasądzonej kwoty na 36 rat miesięcznych.

W skład zasądzonej w pkt. I wyroku kwoty 6.397,59 zł wchodzi: dochodzona pozwem kwota należności głównej 5.815,99 zł oraz kwota 581,60 zł stanowiąca sumę określonych w pozwie odsetek obliczonych od kwoty 5.815,99 zł za okres od 27 kwietnia 2015 r. do dnia wydania wyroku, przy czym pierwsze trzydzieści trzy raty stanowią kwotę 5.815,99 zł, zaś ostatnie trzy raty – obliczone w wyżej opisany sposób odsetki. Nadto zastrzeżono zapłatę dalszych odsetek w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat od 1. do 33., przy czym stopa tychże odsetek została odniesiona do stopy odsetek ustawowych za opóźnienie, albowiem rozłożenie na raty modyfikuje zakres obowiązków wynikających z umowy pożyczki, co implikuje ustalenie stopy odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności rat ustalonych orzeczeniem sądowym.

Pozwany nie jest w stanie realnie zapłacić jednorazowo stronie powodowej całej kwoty należności, ponieważ nie dość, że nie dysponuje takimi przychodami w ciągu każdego miesiąca, to jeszcze nie posiada oszczędności, z których mogłaby zaspokoić swój dług. Pobawiony jest także, z uwagi na swój wiek oraz istniejące zobowiązania, zdolności zaciągnięcia dalszych kredytów czy pożyczek, jak też – z uwagi na wiek i stan zdrowia – nie może osiągać jakichkolwiek dodatkowych przychodów. Także sytuacja finansowa i życiowa członków jego najbliższej rodziny nie pozwala na udzielenie mu dalszej pomocy w spłacie zobowiązań wobec strony powodowej. Rozłożenie należności na raty pozostaje korzystne dla strony powodowej, ponieważ daje jej realną szansę na odzyskanie całej kwoty należności, pozwoli bowiem pozwanemu faktycznie wywiązać się z zobowiązania.

Sąd nie obciążał pozwanego z przyczyn wyżej wskazanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. nadmienić przy tym należy, iż strona powodowa, jako podmiot dysponujący znacznymi środkami finansowymi pochodzącymi m.in. ze składek i prowadząca w skali całego kraju szeroką działalność w zakresie udzielania pożyczek swoim członkom, dochodzi w niniejszym postępowaniu kwot od pozwanego, którego sytuacja finansowa i życiowa stała się w ostatnim okresie szczególnie trudna. Wbrew stanowisku strony powodowej, wyrażonym w odpowiedzi na sprzeciw, mogła ona już przed wszczęciem procesu podjąć inicjatywę w kierunku doprowadzenia do rozłożenia należności na raty, co spowodowałoby, iż inicjowanie postępowania sądowego byłoby zbędne, skoro pozwany nie kwestionował zasadności ani wysokości swego zobowiązania. Strona powodowa już w toku procesu przedstawiła pozwanemu propozycję spłaty zadłużenia w ratach. Podkreślić przy tym należy, że powódka, jako podmiot spółdzielczości, powinna działać nie tylko w interesie własnym ale i jej członków, w tym w interesie pozwanego, który bezspornie przez wiele lat był członkiem powodowej kasy i wywiązywał się z zobowiązań, mogła zatem wcześniej podjąć starania – dysponując znacznymi

możliwościami organizacyjnymi – podjąć działania w kierunku udzieleniu pozwanemu ulgi w spłacie zobowiązań – w formie propozycji naprawczej spłaty w ratach. Pozwany – z uwagi na drastyczne pogorszenie się sytuacji zdrowotnej – nie mógł podjąć stosownych kroków w tym kierunku, w szczególności po utracie wzroku nie mógł formułować jakichkolwiek pism do powódki.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.